

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.534 van 30 januari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 28 november 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 28 oktober 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 18 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WILLEMS, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster kwam op 2 september 2004 in België toe en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 9 september 2004 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 bis).

1.3. Na dringend beroep nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 februari 2005 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Tegen deze beslissing diende verzoekster een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State.

1.4. Op 24 november 2005 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in.

1.5. Op 20 december 2005 nam de gemachtigde van de minister een beslissing van weigering tot in overwegingname ten aanzien van de in punt 1.4. vermelde aanvraag (bijlage 13 quater).

1.6. Op 28 december 2007 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.7. Op 28 oktober 2008 verklaarde de gemachtigde van de minister de in punt 1.6. vermelde aanvraag onontvankelijk. Verzoekster werd hiervan op 7 november 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

1.8. Tegelijk met de in punt 1.7. vermelde beslissing, werd een bevel getroffen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Hiertegen ging verzoekster in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV 34.491, arrest nummer 22.533 van 30 januari 2009).

2. Over de rechtspleging.

2.1. In fine van haar verzoekschrift vraagt de verzoekende partij om de tegenpartij te veroordelen tot de kosten van het geding.

2.2. De Raad merkt op dat in de huidige stand van de wetgeving betreffende de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, vooralsnog geen rolrecht verschuldigd is en deze procedures bijgevolg kosteloos zijn. Derhalve kan de Raad niet ingaan op het in punt 2.1. gestelde verzoek.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/72, § 1, van de Vreemdelingenwet dient de verwerende partij de griffier binnen de acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratieve dossier met eventueel een nota met opmerkingen te bezorgen. Artikel 39/59, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de nota, die door de verwerende partij niet is ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 39/72 van de Vreemdelingenwet uit de debatten wordt geweerd.

2.4. Uit de stukken van het dossier blijkt dat het beroep ter kennis werd gebracht aan verwerende partij op 2 december 2008. De Raad stelt aan de hand van het rechtsplegingdossier vast dat de verwerende partij haar nota met opmerkingen slechts op 11 december 2008 via aangetekend schrijven heeft verzonden, waardoor deze laattijdig is en derhalve ambtshalve uit de debatten dient te worden geweerd. Het door de verwerende partij op 23 januari 2009 opgemaakt stuk dat bij de Raad is toegekomen op 26 januari 2008 kan voormelde conclusie niet ombuigen nu uit dit stuk, waarop manueel bepaalde referentie-nummers werden aangebracht, niet blijkt dat de betrokken nota met opmerkingen wel degelijk werd verzonden naar de Raad op 9 december 2008.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(...) De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, § 1, van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. (...)”

3.2. In een enig middel voert verzoekster een schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekster stelt dat zij een terechte vrees koestert om te worden vervolgd wanneer zij zou terugkeren naar haar geboorteland en ze ondersteunt deze stelling met een aantal vage, blote beweringen omtrent de veiligheidssituatie in Eritrea. Ze stelt dat de bestreden maatregel het redelijkheidsbeginsel schendt en disproportioneel is aan het beoogde doel.

3.3. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.4. Verzoekster toont niet aan dat de feitelijke vaststellingen van de gemachtigde van de minister niet correct zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn. De Raad merkt op dat verzoekster haar betoog over de veiligheidssituatie in Eritrea op geen enkele wijze betreft op de bestreden beslissing. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster niet voldoet aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde die door artikel 9 bis, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt gesteld en evenmin een motivering bevat waarom verzoekster van deze ontvankelijkheidsvoorwaarde vrijgesteld kan worden. Blijkens het administratief dossier, bevat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet van 28 december 2007 geen enkel identiteits-document, noch een motivering die tot de vrijstelling van de verplichting om een identiteits-document aan de aanvraag toe te voegen, aanleiding kan geven.

3.5. Verzoeksters beweringen kunnen de motieven van de bestreden beslissing niet doen wankelen en kunnen derhalve niet leiden tot de nietigverklaring van deze beslissing. Ten overvloede merkt de Raad op dat het vervolgingsrisico waarop verzoekster in haar verzoekschrift ingaat, onderzocht werd in het kader van de asielprocedures die aanleiding gaven tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf (zie punt 1.3) en een beslissing van weigering tot in overwegingname (zie punt 1.5.)

Het enig middel is ongegrond.

3.6. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd tegen de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemde-lingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA